

hdes efter Lovbud. Denne Afløsning stæer paa den ene eller den anden Maade gjennem forhøiet Skat til Staten. Derimod vil denne Ordning sandsynlig bevirke, at Offer og Accidensfer, i alt Fald for de Skolelæreres Vedkommende, der ere i Embede, hvor de nævnte Ydelser bortfalde til Præsten, sogneviis maae afløses med en fast aarlig Pengesum, tilsvarende til Værdien af den nuværende uviste Indtægt.

Ved Fastfættelsen af Lønning for Præsterne bør man billigviis tage Hensyn til Folkets Formuesforhold i Almindelighed, ligesom man ogsaa kan finde et Sammenligningspunkt i den Løn, Lovgivningen har tilstaaet Lærerne. Angaaende det Sidste bemærkes, at den Løn, Lærerne have, vil i Gjennemsnit langt fra naae 350 Rd. i Penge foruden Bolig, Jordlob, Have og Brænde. Efter Mindretallets Forslag vil selv den lavest lønede Præst have en meer end dobbelt saa stor Pengeindtægt, en 3 Gange saa stor Jordlob, samt et Tillæg hvert 5te Tjenesteaar af 100 Rd. m. m. Gjennemsnitsindtægten vil være mere end det Tredobbelte mod Lærernes. En saadan Løn finder Mindretallet derfor ikke alene tilstrækkelig i og for sig, men troer endog, at det kan være forbundet med adskillige Ulemper for den præstelige Gjerning overhovedet, hvis man vilde gaae ind paa yderligere Forhøielse. Det har viist sig, at Antallet af Ansøgere er steget i en næsten foruroligende Grad siden 1856, og det kan ikke betvivles, at den forholdsviis ikke betydelige Forhøielse i Lærernes Løn, som da fastsattes, har bidraget dertil. Skulde man nu ved at stille Præstestanden under særdeles gunstige Lønningsforhold bevirke et lignende Resultat, saa at det allerede for store Antal af theologiske Candidater blev endnu større, da synes dette nødvendig at maatte medføre, at de først i en fremrykket Alder, naar deres Ungdomskraft og Interesse for Stillingen ved Savn og Mangel paa passende Beskæftigelse er svækket, vilde blive kaldede til Embede.

Den tildeels nedarbejdede Betragtning, at Embedsmænds Sønner have fortrinviis Krav paa Statens Embeder og Embedsmænd som Folge deraf fortrinviis den Pligt at lade deres Børn studere, bør sandsynlig noget fortrænges, og Staten maa ikke ved at byde for høi Løn

drage altfor mange unge Mænds Opmærksomhed bort fra andre Livstillinger.

Præsternes Pension er hidtil ikke bestemt ved Lov, hvormod den har været udredet efter visse sædvansmæssige Regler. Medens man hidtil har været sikket mod deres for tidlige Afgang fra Embederne derved, at deres Pensionering hovedsagentlig paaahvilede Eftermændene, saa kunde man derimod befrygte, naar Statskassen alene skal udrede Pension, at Byrden derved, ogsaa for de afgaaede geistlige Embedsmænd, vil blive for stor. Ved at nedsette Pensionsberegningen efter Pensionsloven af 5te Januar 1851 med en Tjerededel for de geistlige Embedsmænd, der lønnes efter denne Lov, antages Statskassen sikket mod Overbeholdelse. En større Nedsettelse vilde maaskee være mindre heldig for Præsterne og for Staten kun have den Virkning, at Pensionen betales 20 à 30 Aar forud igjennem forhøiede Lønninger.

Præstetienden, eller den de geistlige Embeder tillagte Tiende, der nu anvendes til at lønne Menighedens Præster, bør ikke ved at indbrages i Statskassen slaaes fast paa samme Maade som Gammelskatten, men der bør agtes paa Afgang til, at Forskjellen mellem tiendehyende og ikke tiendehyende Hartkornseiere kan udjævnes, hvad enten dette skal stæe ved, at Tienden deelviis formindstes og tilsidst bortfalder, eller ved, at Tiendehyeren kan afløse den mod et billigt Vederlag. Tienden har været uretfærdig i sin Oprindelse, og den er forsaavidt ubillig i sin Fortættelse, som den nu ikke fremtræder som en almindelig Afgift paa Eiendoms, Værdi eller Indtægt. Den staaer endnu tildeels som Minde fra en svunden Tid, hvis Ubilligheder man i andre Retninger har søgt at udjævne.

Den Jordlob, som bliver ved Præstegaarden, bør ikke være større, end der er tilstrækkelig for at fyldestgjøre det Formaal, at Præsten kan have de nødvendige Feste til Bedrift og til Embedsrejser, samt fornødent Korn og Mælk til Huusholdningen. For at naae dette vil det være nødvendigt, at Loven bestemmer et Tillæg til eller et Fradrag fra den faste Løn for Jordlobdens Formindstelse under eller Forøgelse over en angiven Middelførrelse.